

1050 rocznica chrztu Polski!

X wiek to okres formowania się państw słowiańskich Europy Środkowej i Wschodniej. Na ziemiach polskich wśród różnych plemion, najbardziej aktywnym stało się mieszkające w Wielkopolsce plemię Polan pod rządami rodu Piastów. Za początek państwa Polskiego przyjmuje się przyjęcie chrztu przez Mieszka I w roku 966. Wydarzenie to miało miejsce najprawdopodobniej w Wielkanoc 14 kwietnia w Ratybonie, bądź na Ostrowie Lednickim. Pierwszym biskupem misyjnym był Jordan, jego siedzibą był Poznań. Katedra Gnieźnieńska, była jedną z najstarszych świątyń nowej religii. Przyjęcie chrztu przez księcia zapoczątkowało jedynie proces chrystianizacji ludności, który trwał przez następne dziesięciolecia i do którego przyczynili się między innymi następcy Mieszka I, wśród nich Bolesław Chrobry.

Przyjęcie chrześcijaństwa było decyzją polityczną, wiązało się z sojuszem z Czechami, jego elementem było małżeństwo Mieszka I z Dobrawą. Chrześcijaństwo gwarantowało skok cywilizacyjny, wraz z duchowieństwem z Zachodu przybyły nowe rozwiązania w dziedzinie architektury, pojawiło się pismo i pierwsze szkoły, postęp w dziedzinie gospodarki. Decyzja Mieszka I związana z przyjęciem chrztu wprowadziła Polskę w krąg kultury zachodnioeuropejskiej i pozwoliła na utrzymanie się państwa piastowskiego. Warto pamiętać, że żadne państwo pogańskie, które istniało w tym okresie nie przetrwało. Nasz władca

okazał się więc wielkim mężem stanu. Do utwierdzenia się nowej religii, przyczynili się wybitni duchowni, którzy w imię głoszonych zasad gotowi byli oddać swoje życie. Pierwszym z nich był święty Wojciech- męczennik z X wieku, pochodzący z Czech. Jego śmierć zrzęcznie wykorzystał następca Mieszka I - Bolesław. W Gnieźnie zostało utworzone arcybiskupstwo w roku 1000, w trakcie spotkania cesarza Ottona III z Bolesławem Chrobrym. Kolejny patron Polski - święty Stanisław ze Szczepanowa- biskup krakowski, święty z XI wieku, zabity na rozkaz króla Bolesława Śmiałego, został pochowany w Katedrze Wawelskiej. W XII wieku stanie się on symbolem zjednoczenia państwa w trakcie rozbiecia dzielnicowego. W XIII wieku chrześcijaństwo w naszym kraju stało się na tyle silne, że zaczęło promieniować na sąsiednią Litwę. Przyczyniła się do tego święta Jadwiga Andegaweńska.